

* प्रकरण ५ वे *

प्रकरण ५ वे

संशोधन कार्या वे निष्कर्ष व शिक्षारक्षी

[अ] निष्कर्ष :-

- १) ग्रामीण व शहरी विद्यार्थ्यांची संघीत्यती.
- २) ग्रामीण व शहरी विद्यार्थ्यांनीची संघीत्यती.
- ३) ग्रामीण व शहरी मातृभाषा शिक्षांच्या शुमीकेची तुलनात्मक निष्कर्ष.
- ४) मुख्याध्यापकांच्या दैनिक कार्यापि निष्कर्ष.
- ५) लोकसंघ्या शिक्षण तळापि मार्गदर्शक निष्कर्ष.

[ब] शिक्षारक्षी :-

- १) शहरी व ग्रामीण विद्यार्थ्यांसाठी शिक्षारस.
- २) शहरी व ग्रामीण विद्यार्थ्यांनीसाठी शिक्षारस.
- ३) शहरी व ग्रामीण मातृभाषा शिक्षकांसाठी शिक्षारस.
- ४) मुख्याध्यापकांच्या दैनिक कार्यासाठी शिक्षारस.
- ५) तळ मार्गदर्शकांसाठी शिक्षारस.

[क] पुढील शोध कार्यासाठी शिक्षारक्षी.

- १) ई. १० वी पाठ्यपुस्तकांसाठी लोकसंघ्या शिक्षणाच्या आव्याप्ती शिक्षारस.
- २) ई. ११ वी पाठ्यपुस्तकांसाठी लोकसंघ्या शिक्षणाच्या आव्याप्ती शिक्षारस.

३] ई० १२ वी पाठ्यपुस्तकासाठी लोकरांग्या प्रश्नाच्या
आशयांची विपारत्स.

४] उद्यमार्थीग्रंथाचा मातृभाषा किंवेक प्रशंसकासाठी
रुपाखण्ड.

(अ) ग्रामीण व शहरी विधाईयोंवी संघर्षोत्थती व निष्कर्ष :-

(१) संशोधनी इ. ९ वी मध्ये शिक्षण घेत असलेल्या ग्रामीण व शहरी विधाईयोंवी संवेदन पद्धतीने झूळ्यास केला. मराठी पाठ्यपुस्तकावे सहारयाने लोकसंख्या शिक्षणावा जाशय समृद्ध देण्याच्या मार्गात अनेक अठवणी आढळल्या. अंशेषतः ग्रामीण विधाई - विधाईयी शुभ मागासलेल्या कामाखिक वातावरणामध्ये असल्याने त्यापा विधार अशून्याने करावा लागेल असा निष्कर्ष ठेणारो.

(क) शहरी विधाईयी शुभरिस्थानी व निष्कर्ष

(२) शहरी व ग्रामीण विभागात अध्यापन कार्य करणा-या शहरी ग्रामीण अध्यापकांमध्ये होऱ्य असा प्रशिक्षणावा अभाव आढळला. अंदूषेषतः ग्रामीण विशिक्षकांना लोकसंख्या शिक्षणावा जाशय समृद्ध देण्यावे प्रांश्लेषण पुरेशा प्रयत्नात उपलब्ध होत नाही. शहरी विशिक्षकांना असा प्रकारवे प्रशिक्षण घरी फॅक्टले तरी प्रस्थाति भात्र रथांच्या मृदगाच्या असा प्रभावी पद्धतीने अंमलबंदावणीपैकी कार्य पार पाडले खात नाही. मराठीच्या भाषेवे फैम छात्रांनुवान पाठ्यपुस्तकांतील उपयुक्त पाठ्यावा उपयोग करण्याताठी परिणामकारक तंत्र वापराले जात नाही.

(क) मुख्याध्यापकांपैकी दैनिक कार्याबद्दल निष्कर्ष :-

मुख्याध्यापकांवी शहरी व ग्रामीण विभागातील कार्यपद्धति-मध्ये फरक आढळतो. अनेक गुरुळ्याह्यापकांना लोकसंख्या शिक्षणावा जाशय मराठी भाषांतून शिकीपैच्याची दुपुरुक्तताव समजलेली नाही. त्यांना प्रज्ञालन कार्यातून मराठी भाषेच्या विशिक्षकाला कांडो छास

मार्गदर्शन करण्यात के पुरेवा झवधीही मिळत नाहीः तिळेजतः
ग्रामीण विभागातीन शाळेत कार्य लरणा-या मुख्याद्यापकापै
प्रस्तृत विषयाकडे तंपूर्णतः शुल्काव आहे.

[८] लोकतंत्रयर शिखण तज्ज मार्गदर्शकावे कार्य य निष्कर्ष

(५)

महाराष्ट्र राज्य शिखण शास्त्र संस्था पुणे- ३० मार्फत
वेळोपेळी तळापै प्रशिक्षण कूळीकै कूती सत्रावे आयोजन विभागीय
पातळीवर होते व नंतर त्यावे मार्गदर्शनाने मराठी शिक्षकांना व
मुख्याद्यापकांना प्रशिक्षण दिले जाते. अशा तळ बंडलीच्यां कार्याधि
पीकिंतसक अभ्यास लंशोधकांनी केला त्यांच्या मुलाखतीद्वारा लंशो-
धकांत असे आढळेकी, अनेक तळ आपल्या इनांपा फाखदा
ग्रामीण विभागापर्यंत पोडपुळकत नाहीत. तळ आपल्या कामगी-
रीमध्ये निराशावादी व डुडकातीन आढळतात. प्रशीशण शालेया
शिक्षकांच्या लाधपि मुल्यमापन व पुनः प्रत्याभरण कार्य तळांच्या
बळेत येत नसाऱ्याने त्यांपै स्वीकारलेले कार्य अमुर्झ घाटले.

ग्रामीण व शहरी विभागातील विद्यार्थी- विद्यार्थीनी,
मराठी शिक्षक, मुख्याद्यापक लोकतंत्रया शिखण तज्ज यांच्या
अभ्यासक्रमातुन उसा निष्कर्ष निघतो की, अनेक प्रवृत्त्या सुधारणा
सुधारण्यात याच्यात आवैष्ट त्यांदी अंगलदणावणी काढेलोर पै
शाळी पाठ्ये.

पाठ्य का र शी

१०. ग्रामीण विद्यार्थ्यांना मराठी भाषेवळल जिवाळा व वैभ वाटज्याताठी त्यांना ई. ९ वी च्या पाठ्यपुस्तकांतील पाठ्यात्या सहारयाने योग्य मार्गदर्शन करणे आवश्यक आहे.
२. शहरीर विद्यार्थ्यांनाही त्यांच्या शहरीकरणाच्या दुष्परीषामापासून रक्खा करू न शक्या त्यांच्या सहारयाने सुरक्षाकृत केले पाठीडिजे.
३. शहरी विद्यार्थ्यांनीपेशा ग्रामीण विद्यार्थींच्या मनातील संजोय, गैरसमज व अपसमज काढून टाळज्यावा प्रयत्न करू मराठी पाठ्यपुस्तकांच्या सहारयाने त्यांना लोकसंबंधा शिक्षणात्रिमुळे बनाविले पाठीडिजे.
४. मराठी भाषेच्या ग्रामीव विभागांतील शिक्षकांनी योग्य प्रशिक्षण घेतले पाठीडिजे व विद्यार्थ्यांना त्यांचा लाभ घडीवण्याच्या कार्यात प्रयत्नशील रहाणे गरजेये आहे.
५. शहरी कौळ शिक्षकांनी पाठ्यांच्या उद्दिष्टित अभ्यास करून गरजेनुसार झापत्या अथापन तंत्रावर्द्धे आवश्यक झरणीरे बदल घडविले पाठीडिजेत.
६. ग्रामीला व शहरी विभागांत शिक्षालांनी लोकसंबंधा शिक्षण तळांची घेलोदेली संरक्ष काढून आपल्या कायद्ये निवेदन द्वेज अडवी अडवणी बाबत सत्त्वातमलत केली पाठीडिजे.
७. स्थानीक पातळीकर प्रथमतः शिक्षकांनी मुछ्याच्यापकांना विश्वासात घेऊ त्यांना या कार्यात समर्पिण करू घेतले पाठीडिजे.

८०. मुह्याद्यापकानीमुद्दा मातृ भाषेद्या शिक्षकांना योग्य मार्गदर्शन देहे पाढिले. मराठी विषय मंडळाद्या सहकार्यानी लोकसंघ्या शिक्षणावा सांगोपांज विधार करू ते दिडार्ख्यार्थ्यन्त नेण्याच्या मुल्यातंत्रावा शोध घेतला पाढिले.
९०. मुख्याद्यापकांनी लोकसंघ्या शिक्षण प्रशिक्षणावा लाभ स्वतः घेऊ आपल्या प्रश्नालेतील मराठी अद्यापकांनाही दिला पाढिले.
१००. प्रक्षालेमध्ये ई. ६ वी च्या पाठ्य पुस्तकाच्या सहाय्याने आदर्श पाठापै नियोजन दिग्दर्शन करू तर्फ शिक्षकांना प्रेरित केले पाढिले.
११०. लोकसंघ्या शिक्षणांच्या संस्काराबाबत ऐपा-या प्रश्नासकीय समस्यांवा विधारांवैनिमय वैक विराट तंशीबरोबर करू मार्गदर्शन व क्रमसळीच्या सल्लादे देणावेकी शिक्षणावा आणे आवश्यक आहे.
१२०. विधार्थी व विधार्थीनीवर लोकसंघ्या शिक्षणावा संस्कार मातृभाषेनुन निर्गिरीतीने करता घेण्याद्या ती शिक्षक पालळ मंडळामध्ये वर्धा मडवून या प्रक्रीयेत पालकापै त्रीह बहुमोल सहकार्य घेतले आणे आवश्यक आहे.
१३०. मातृभाषेद्या शिक्षक मंडळीनी मुह्याद्यापक लोकसंघ्या शिक्षण तज्ज्ञ, ज्ञानी पाठ्यपुस्तक निर्मिती ग्रंथां यांवेशी कंपर्क साधुम आपली अद्यापन प्रक्रिया अद्यावत ठेवणे आवश्यक आहे.
१४०. ई. ६ वी पाठ्यपुस्तकांपा स्वतंत्र पैषे विकल्पांक ग्रन्थास करू वैक शिक्षकांनी आपले उपीकृतगत नियोजन तयार करावै.

१५० ई० ९ वी द्या विद्यार्थ्यविर शालेया लोकसंघया
शिखण्ड्या संस्कारापे मूल्यमापन खेळोवेळी निर्दीपिणे करत
त्यापे प्रदर्शनीर निवेदन करावे.

१६० पालकांच्या मदतीने शालेय व बट्टिः शालेय कार्यक्र-
मावे आयोजन करत विद्यार्थ्यीनी त्यांच्या अध्यापनामध्ये
पुत्याभरण कार्य धावे.

पुढील शोधकार्याती शिक्षारणी
—३—३—३—३—३—३—३—३—३—३—३

ई. १ वी या मराठी पाठ्यपुस्तकापै सहार्याने
तंशोधकांनी प्रकल्प हाती घेतल्यानंतर त्याता अनेक प्रकारच्या
समस्यांवर उपाय योजना करण्यापी आवश्यकता भासली. या
देशात पुढील संशोधम कार्य करण्याऱ्या संशोधकासाठी पुढील
प्रकारच्या शिक्षारणी तंशोधक करूइच्छातो.

[१] लोक संख्या शिक्षणाच्या तंत्राराखे महत्त्व. इयानी घेता
या विशेष्याचा संत्कार ई. १०, ११ व १२ वी हयत्तासाठी मराठी
पाठ्यपुस्तकापै राहार्य थावे. ग्रामीण व शहरी विधार्थी-
विधार्थीनी/ग्रामासु छनावे.

[२] ई. १०, ११, १२ पी डग्गीना मराठी विशेष शिक्षणाच्या-या
अध्यापकापै लोकसंख्या शिक्षण प्रचुराणी क आयोजित करावे. अध्याप-
कांना अध्यापक पद्धतीचे व संशोधने मार्गदर्शन करावे.

[३] संबंधीत वगाऊमा शिक्षणाच्या-या शिक्षकांना भराठी पाठापै
पृथःकरू, पाठावे नियोजित व लोकसंख्या शिक्षणाच्या आड्यापै
पुभावी अध्यापन यापै प्रात्यक्षिकाव्वारे झान थावे त्यासाठी विविध
कूटितक्षेत्र/शर्दूसन्ने यापै आयोजन व्हावे.

[४] मातृभाष्ये शिक्षक, माध्यांगिक शाळा - प्रशाला यापै प्रमुख,
पालकवर्ग, तळ, वैद्यकीय व्यवसाय तदा. सामाजिक कार्यकर्ते यांच्या
सहकाऱ्यानि अभ्यास मंडळ स्थापन करावे. या अभ्यास मंडळाच्या
सहार्याने शालेय व बौद्धिशालेय भागीक उपक्रमापै आयोजन करावे.

५.] ई. १०, ११, १२ वी एया वर्गाती मराठी विषय
 शिकणारी स्वारुपुले कौमार्यविस्थेतीत [१३ वर्षार्थे ते १९
 वय वर्षे] असल्याने त्यांना अध्यापन करताना शिक्षण मानस-
 शास्त्रीय दृष्टिकोण स्वीकारु नवी प्रीढी घडीविषयावे कार्य
 मात्र भाषा शिक्षकांना करावयावे आहे.

६. सकौविसाट्या ज्ञानकांच्या दिलेने वे देगाने वाटपाळ
 करण्याच्या दृष्टिने नवा आशय जाणणारा विद्यार्थी तथार करावा.
 जाती, धर्म, भाषा हे ऐद पितळ किंवदक्षर्व विद्यार्थ्यांना सहका-
 याने आणि कडाने राष्ट्र दांधणीया कार्यासि तिळू करण्यावे
 आपाहान मातृभाषा शिक्षकांनी स्वीकारावे.

७०. ई. १०, ११, १२ वी एया मराठी पाठ्यमुक्तकांच्या
 निर्मिती प्रक्रियेवा विधार करने काढी आवश्यक पुर्वरवना करावी
 लागल्यास तंशोधन तंस्था, पाठ्यमुक्तक मंडळ, विद्वत सभा
 अभ्यासक्रम रवना मंडळ यांये मार्गदर्शन घेऊ नवीन बदल
 सुविवावेत, विधार विनियमक करावा व अभ्यासक्रम अधिका-
 नीवनाशिमुख छावावा.

८. माध्यमिक व हृष्य माध्यमिक वर्गातीत मुलांच्या तमस्या
 जाडून घेऊ राष्ट्रीय स्वज्ञाच्या गरणा इयानी घेऊ त्या पुर्व
 करण्यारे जीवनानुगामी शिक्षण मातृभाषेच्या शिक्षकांना घावे
 लाभण्यारे आहे.

सारांश, कौकरांच्या शिक्षणाच्या आशय मातृभाषेवा शिक्षक
 या नात्याने वरील सर्वस्तरापर्यंत प्रोत्सविषयावे कार्य मोठ्या

जिह्वीद्या प्रहृत्नानी करावे लागवार आहे. याची नोंद घेणे
 गरजेवे आहे. तसेच केंद्रीय फळक्षण मंत्रालय राज्य प्रशासन मंत्रालय
यानीही या गंभीर समस्येवी नोंद घेज राष्ट्रीय पातळीवर
अैशक्तीय प्रयत्न करण्यासाठी पुनार माध्यमाबा उपयोग
 लोकतंत्रेष्या असेही उपयुक्त गटामध्ये जाणीव निर्माण करण्यापे
 कार्य हु युद्ध पातळीवर हाती घेणे खलीपे आहे. त्यामुळे
 लोकतंत्र्या वाढीया दर जरी कमी झाला नाही तरी
 नादान आहे. ती पौरीस्थिती तरी कायम टिकून रहाण्यात
मक्त होईला हे निश्चित. तसेच माध्यमिक व उच्च माध्यमिक
प्रशासनाच्या लोकतंत्रेष्या हा गट [सामाजिक उत्पादक व
 उपयुक्त कार्य योजना] या कार्यामध्ये समाविस्त केला तर,
 राष्ट्रीय उत्पादन वाढीस फार मोठा मानवी शक्ती
 उपलब्ध होणार आहे. अनेक योजना हाती घेज राष्ट्रीय
 पातळीवरक रहाणीमान आणीष जीवनगान सुधार देणाला
हीया झाने प्रजास धावर पोषणविषे सोयीपे होणार आहे.